

rentur) cum Bonifacio (Germanorum Episcopo primo) & sermones institueret, & disputaret, ac pro adfirmante contenderet parte; ægrè rem hanc Bonifacius tulit, atque erroneum Vergilium judicavit, ac etiam apud Pontificem maximum malè sanæ opinionis reum egit. Pontifex, qui nec ipse harum rerū rationis momenta sat capiebat; Vergilio silentium indixit, anathemate illi etiam, ni desisteret interminatus.

regula præfixa?

4. Sed ut ut hæc enūmeratæ conjecturæ probabiles sint, causa tamen sublimior omnino, mihi subesse videtur. Et nimirum ille, qui temporum periodos & signa, mirabilemque seculorum, vel per transfennam modò inspexit harmoniam; qui scit, Deum staterâ ponderasse ævum, & mensurâ tempora mensum esse, ac numero temporâ numerasse: *Esdra lib. 4. cap. 4. vers. 37.* ille, inquam, operâ facillimâ deprehendet; consonantiam maximam, & typicam subesse harmoniam; (1) inter tempus populi Israëlitici ex Ægypto liberati, (2) tempus Ecclesiæ primitivæ, post Salvatoris nostri passionem, (3) & tandem etiam seculum Evangelicæ reformationis. Exindeque lumen infertur haut obscurum, prophetiis, prophetiarumque complurimis typis. Pervenerat opinio factarum virtutum in Ægypto, ad omnes gentes; teste Rachab meretrice, quæ hospitio susceperat Josuæ exploratores, in Jerichontem missos. *Josue 2. vers. 9. &c.* Sic & jam ante Judæorum Metropoleos everisionem, Evangelium per Mundum universum effusum erat. Debuerunt enim Apostoli, testes esse Salvatori nostro & Hierosolymis, & in totâ Judæâ, & Samariâ, & usque ad ultimas terras. *Actor. 1. vers. 8.* In omnem terram

*Robert. Abbat.
in demonstrat.
Antichrist.
cap. 5.*

exiit